

Môj otec, moja mama chodili na ZŠ Pri kríži

Moji rodičia navštevovali tú istú školu ako ja. Bolo to asi pred 30 rokmi. Nebola to škola Pri kríži, ale Krajňáková.

Veľa sa odvtedy zmenilo. Mali iných učiteľov, no aj oni boli iní. V triedach nemali také dobré pomôcky ako my. Aj niektoré predmety boli iné. Namiesto anglického jazyka sa učili po rusky. Na telesnej výchove museli nosiť úbory, chlapci mali červené trenky, dievčatá modré, biele tričká a cvičky. Učili sa variť, okopávať, sadiť a chalani mali dielne.

Otec bol taký istý výmyselník ako ja. Rád sa „ulieval“ z hodín. Chodil pomáhať učiteľom aj pánovi školníkovi. Raz priniesol bonboniéru pani učiteľke na MDŽ. Cez prestávky často robil zle, a tak ho učiteľka vyťahala za uši. Chcel naspäť bonboniéru. Ona už však ponúkla kolegyne, tak chcel peniaze. Tie priniesla pani učiteľka jeho mame domov. Tak môj zlatý otec dostal bitku aj od mamy. Vtedy žiaci poslúchali učiteľov viac a medzi spolužiakmi boli lepšie kamarátstva.

Ja som tiež tento rok priniesol pani učiteľke bonboniéru k jej sviatku, ale nič som si nepýtal naspäť. Poučil som sa z ockovho príbehu.

Dnes máme v škole modernejšie vybavenie ako bolo kedysi. Máme čipovací systém, ktorý používame na zaznamenanie príchodu a odchodu zo školy či na výdaj stravy. Okrem veľkej a malej telocvične máme aj posilňovňu a vonku krásne futbalové ihrisko.

Takto by som mohol pokračovať a pokračovať, keďže týchto rozdielov je strašne veľa. Som naozaj rád, že navštevujem tú istú školu ako moji rodičia. Sami si ju vyskúšali a pochopili, že je najlepšia.

Patrik ROŽÁR

5. B